

Accent diacrític

1. Els monosíl·labs només s'accentuen en els **15** casos següents, en què es fa servir l'**accent diacrític** per distingir significats (**taula**):

Accents diacrítics				
bé/be	déu/deu	és/es	mà/ma	més/mes
món/mon	pèl/pel	què/que	sé/se	sí/si
sòl/sol	són/son	té/te	ús/us	vós/vos

2. S'escriuen **sense accent diacrític** la resta de monosíl·labs i qualsevol paraula de més d'una sí·l·laba.

Exemples:

bota (botes), dona (dones), feu, fora, molt (molta, molts, moltes), mora (mores), net (neta, nets, netes), os (ossa, ossos, osses), seu (seus), soc, vens (venen), ves

D'acord amb el que preveu l'**OIEC**, podem fer servir l'accent diacrític en els casos en què hi hagi una ambigüitat que no resol el context comunicatiu. Exemple: **Troben dos óssos al bosc** (dos animals).

3. També s'escriuen **sense accent** els compostos i derivats de les paraules del punt 1. Exemples:

adeu, adeu-siau, marededeu, redeu, semideu, rodamon, a contrapel, repel, entresol, subsol

Però es conserva en aquells casos que s'escriuen amb guionet: **pèl-roig**.

4. Taula dels 15 accents diacrítics

Amb accent		Sense accent	
bé	Adverbi, conjunció, interjecció: Li ha sortit bé. Bé ha dit que vindria. Bé, bé! Nom masculí [pl. béns], "satisfacció", "hisenda": Desitjar el bé de tothom. Béns immobles.	be	Nom masculí [pl. bens], "anyell". Nom femení [pl. bes], "nom de la lletra b".
déu	Nom masculí [pl. déus], "divinitat, ésser suprem".	deu	Altres usos [pl. deus] (numeral 10, "font", verb <i>deure</i>).
és	Verb <i>ser</i> .	es	Altres usos (pronomen feble, article salat, plural de la lletra e).
mà	Nom femení [pl. mans], "terminació del braç".	ma	Possessiu àton [pl. mes]: Ma mare.
més	Adverbi, quantitatiu: N'hi ha més. És més difícil que abans.	mes	Altres usos (nom masculí [pl. mesos], "part de l'any"; conjunció; plural del possessiu <i>ma</i>).
món	Nom masculí [pl. mons], "conjunt de totes les coses creades; la Terra".	mon	Possessiu àton [pl. mos]: Mon pare.
pèl	Nom masculí [pl. pèls], "filament que creix a la pell".	pel	Contracció [pl. pels] de <i>per</i> i <i>el</i> .
què	Relatiu (precedit de preposició), interrogatiu, exclamatiu, nom [pl. quès]: El títol amb què s'ha traduït. Què ha fet avui? Explica'm què ha fet. Què dius ara! Voler saber el què.	que	Altres usos ^[SEP] (relatiu, conjunció, quantitatiu): El càrrec que ara té. Sembla que plou. Que bonic!
sé	Verb <i>saber</i> .	se	Pronomen feble: No se sap on és.
sí	Adverbi afirmatiu: Sí, és cert. Sí que vindrà. Nom masculí [pl. sís], "afirmació": Va dir que sí. 53% a favor del "sí".	si	Altres usos (pronomen; conjunció; nom masculí, "nota musical" [pl. sís]; nom masculí, "interior" [pl. sins]): Només pensa en si mateix. Si que triga! Un quintet en si menor. Duia un infant dins el si.
sòl	Nom masculí [pl. sòls], "superfície del terreny".	sol	Nom masculí [pl. sols], "astre", "nota musical"; adjectiu [pl. sols].
són	Verb <i>ser</i> .	son	Nom masculí [pl. sons], "acte de dormir"; nom femení [pl. sons], "ganes de dormir"; possessiu àton [pl. sos]: Té un son tranquil. Tinc molta son. Son pare.
té	Verb <i>tenir</i> .	te	Altres usos (pronomen feble, "infusió", nom de la lletra t).
ús	Nom masculí [pl. usos], "acció d'usar".	us	Pronomen feble: Us ha de dir una cosa.
vós	Pronomen fort: Parlen de vós.	vos	Pronomen feble: Vestiu-vos.

[Novetats ortogràfiques i gramaticals](#)